

Dominik Lejman SZPARA W PODŁODZE

Projekcja wideo powstała w wyniku nawarstwienia dokumentalnych materiałów wizualnych, dotyczących aktualnych konfliktów zbrojnych na świecie.. Artysta odrealnił obraz pozbawiając go tła i rozpoznawalnych cech charakterystycznych. Zmieniając skalę obrazu wobec widza zaakcentował problem zminimalizowania wojennych zagrożeń, związany najczęściej z zupełną indolencją i obojętnością instytucji stojących na straży pokoju, ale również opinii publicznej w konkretnym regionie i w całej globalnej wiosce. Dodatkowo odniósł się do charakteru zła, które rozprzestrzenia się niepostrzeżenie w różnych społecznościach i stopniowo narasta obejmując coraz to większy obszar. Dominik Lejman uświadamia odbiorcy jak blisko może być konfliktów społecznych prowadzących do wojen i jak łatwo je w dzisiejszejszej skomercjalizowanej i odhumanizowanej rzeczywistości zmarginalizować i zignorować.

Dominik Lejman (ur. w 1969 w Gdańsku). Studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki w Gdańsku oraz Royal College of Art w Londynie, gdzie uzyskał Degree of Master of Arts. Dyplom z malarstwa uzyskał w 1996 roku. Laureat: nagrody Fundacji Kultury; Minton Award - Royal College of Art, London; 1st Prize Absolut RCA, Absolut Vodka Competition, Royal College of Art, London; Christie's Painting Award, London. Laureat Paszportu POLITYKI na rok 2001. Od 2005 roku prowadzi pracownię malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Pracuje i mieszka w Poznaniu oraz w Berlinie.

Artysta łączy projekcje wideo z malarstwem, w jego pracach ruchomy obraz oscyluje pomiędzy abstrakcją a figuracją. Jest autorem filmów wideo, wideo-fresków oraz projektów w przestrzeni publicznej, w której ekranem dla projekcji stają się elementy architektury miasta jak fasada budynku, chodnik, czy też wnętrza instytucji takich jak szpitale i budowle sakralne.

Janek Simon STUDIUM GŁOWY

Projekt wykorzystuje trzy technologiczne osiągnięcia ruchu Open Hardware ostatnich lat - skanowanie 3D, druk 3D i otwarty encefalogram. Narzędzia te dają niespotykaną dotychczas możliwość płynnego przechodzenia między materialną realnością, a cyfrową wirtualnością. Dowolny przedmiot można zamienić na zbiór danych, które dzięki nowej technologii druku stają się materialnym obiektem. Dzięki zastosowaniu EEG w projekcie można było odczytać fale mózgowe Janka Simona w różnego rodzaju stanach wzburzenia emocjonalnego. Uzyskane dane posłużyły następnie do algorytmicznej modyfikacji zeskanowanej głowy artysty. Zniekształcone autoportrety zostały wydrukowane na drukarce 3D. Projekt Studium głowy zawiera również cyfrowe szkice i materiały związane z powstawaniem projektu. Główny akcent położono na zagadnienia psychofizyczne związane z portretowaniem, ujmując klasyczny temat w nowej formie.

Janek Simon (ur. w 1977 w Krakowie). Studiował socjologię i psychologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 2007 roku otrzymał Nagrodę Deutsche Banku Spojrzenia dla najlepszego artysty poniżej 35 roku życia. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Autor instalacji interaktywnych, filmów wideo, obiektów i akcji artystycznych. Kurator projektów wystawienniczych. Źródłami inspiracji są dla niego przejawy kultury popularnej oraz internet i film. Interesuje się również sztuką konceptualną, geografią kulturową, a szczególnie kwestią różnicy i odległości pomiędzy miejscami, anarchizmem, etyką i praktyką DIY, a także możliwościami użycia form nauki do produkcji znaczeń w sztuce.

Anna Zaradny GEN IUS

Punktem wyjścia dla audiowizualnego obiektu jest partytura wideo. Na jej podstawie powstała sześciokanałowa kompozycja elektroakustyczna, która w końcowej fazie została połączona z filmem wideo o charakterze eksperymentalnym, opierającym się na fenomenie błędu. Jednym z głównych założeń projektu jest wykorzystanie usterki sprzętu emitującego obraz, dzięki której powstają unikalne formy wizualne. Narracyjnym punktem wyjścia pracy jest obraz filmowy przedstawiający życie wybitnego kompozytora Wolfganga Amadeusza Mozarta. Niekwestionowany geniusz kompozytora utrudnił mu wpisanie się w normy artystyczne i społeczne współczesnej mu epoki. W warstwie dźwiękowej artystka posłużyła się harmoniczną sinusoidą, która jest wyjątkowa pod względem akustycznym i uważana za najczystszy dźwięk o danej częstotliwości. Zakomponowanie pracy w bryle sześcianu ma znaczenie symboliczne, także związane z równowagą i harmonią

Anna Zaradny (ur. w 1977 w Szczecinie). Studiowała dyrygenturę i teorię muzyki w szczecińskiej filii Akademii Muzycznej w Poznaniu. Przez wiele lat była współorganizatorką i kuratorką Musica Genera Festival. W 2011 roku znalazła się w finałowej siódemce artystów nominowanych do nagrody „Spojrzenia” Fundacji Deutsche Bank i zwyciężyła w plebiscycie publiczności. Obecnie mieszka i pracuje w Warszawie.

Artystka sztuk wizualnych, kompozytorka, improwizatorka, artystka sound artu, animatorka festiwalu muzycznych, autorka instalacji i obiektów. Znana jest także z działań w tzw. pozamuzycznych przestrzeniach dźwięku, gdzie dochodzi do integracji sztuk wizualnych i dźwiękowych - tworzy instalacje multimedialne i audioartowe, kompozycje muzyczno-przestrzenne.

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Patronat honorowy:

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
KUJAWSKO-POMORSKIEGO
Piotr Calbecki

PREZYDENT MIASTA
BYDGOSZCZY
Rafał Bruski

Patroni medialni:

Opieka medialna:

MO:
MUZEUM
OKRĘGOWE
IM. LEONA WYCZÓLKOWSKIEGO
W BYDGOSZCZY

Muzeum Okręgowe
im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

85-006 Bydgoszcz, ul. Gdańska 4
telefon: (+48) 32 345 55 98
email: sekretariat@muzeum.bydgoszcz.pl
www.muzeum.bydgoszcz.pl

multi
plication
tion::

MULTIPLICATION

W języku angielskim, który stał się globalnym środkiem komunikacji, multiplication oznacza mnożenie, rozmnażanie, przemnażanie i najlepiej oddaje charakter współczesnej cybernetycznej kultury. Według jednej z nowych doktryn - memetyki - ewolucja kulturowa przypomina w swej naturze biologiczną, w której jednostką doboru jest gen, analogicznie mem jest najmniejszą jednostką informacji kulturowej. W tej perspektywie mass media przestały być tylko skutkiem rozwoju cywilizacji - stały się jej motorem. Ogromne znaczenie w tym procesie miała fotografia „uwalniająca” ludzkość od znaczeń zakodowanych w słowach, przenosząc nas ponownie do ery komunikowania się obrazami, od której rozpoczęliśmy ewolucję. Obecnie Internet staje się medium demokratycznym, pozwalającym użytkownikom stać się „nadawcami”, czyli dostarczycielami treści. W ten sposób powstaje kultura anonimowa, pełna producentów medialnego dyskursu, najczęściej używających biblioteki wiedzy zawartej w sieci do tworzenia zlepeków cudzych słów lub obrazów. W realnej rzeczywistości, od czasu postmodernizmu, powszechne są brikolaże, czyli zestawianie cytatów i przedmiotów w odmiennych konfiguracjach, ale dopiero Internet przyspieszył zwielokrotnienie przekazów, powtarzalność oraz schematyzację kultury.

Ekspozycja prezentuje różnorodność i wielowymiarowość współczesnych dyskursów artystycznych. W ramach bardziej lub mniej skomplikowanych memów następuje hybrydyzacja i multiplikacja, a nie rzeczywista różnorodność produktów sztuki współczesnej. Powtarzalność na tym etapie to podstawowa czynność artystyczna. Zgodnie z wykładnią memetyczną dodawanie kolejnego zwoju (według funkcji matematycznej) określa pracę ślimaka nad muszlą. W nowej perspektywie kulturalnej współczesną sztukę charakteryzuje powielanie samej siebie. Wyzwaniem dla artysty jest znalezienie sposobów realizacji pomysłu, który można powtarzać raz po raz. Dlatego częścią kreatywnego myślenia jest badanie nowych metod i pozyskiwanie nowych materiałów, co prowadzi do pewnych nieoczekiwanych kolaboracji pomiędzy artystami, naukowcami i wykonawcami.

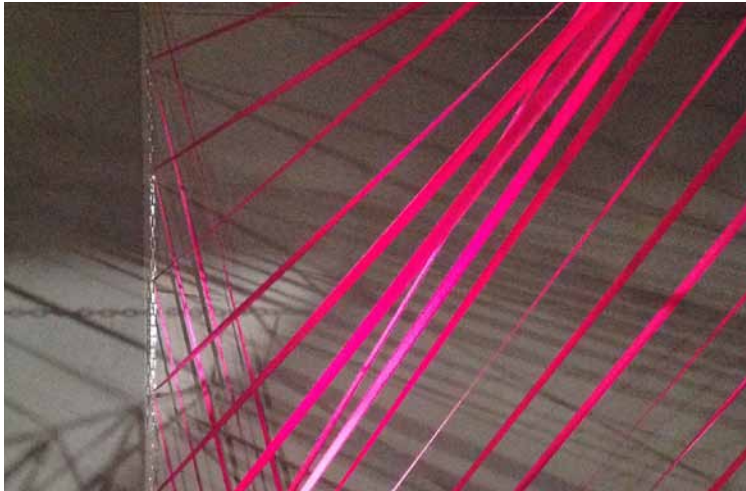
Do udziału w wystawie zostali zaproszeni uznani polscy artyści, którzy poszukują swojego języka artystycznego na styku różnych dziedzin, poczynając od sztuk wizualnych, poprzez socjologię, psychologię, biologię, muzykę i łączą je z najnowszymi technologiami. W ten sposób włączają się do współczesnej, zmultiplikowanej kultury by zaznaczyć w niej swoje autorskie strategie.

Większość twórców przedstawi podczas wystawy „Multiplication” prace premierowe, przygotowane specjalnie na ekspozycję w Bydgoszczy. Część z nich, po prezentacji

w muzeum, zostanie przekazana przez autorów do muzealnej kolekcji polskiej sztuki nowoczesnej.

Dodatkową znaczącą formą artystyczną jest instalacja kształtująca przestrzeń sali, zbudowana w ramach aranżacji wystawy, a zaprojektowana przez Krzysztofa Syruca. Użyte przez niego konstrukcje linii, powstałych według matematycznych algorytmów, tworzą zaawansowaną i skomplikowaną zwielokrotnioną kompozycję przestrzenną. Do jej zbudowania artysta użył setek kolorowych wstążek.

Monika Kosteczko-Grajek

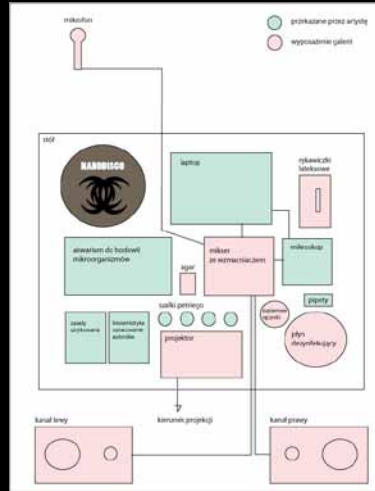

Krzysztof Syruć (ur. w 1984 w Olsztynie). Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej. Twórca abstrakcyjnego graffiti/streetartu, grafiki parametrycznej, przestrzennych instalacji, rysunków i aranżacji. Interesuje się naturą i matematyką. Rozwinął charakterystyczny styl oparty na geometrii, algorytmach matematycznych, które tworzy przy pomocy komputera. Pracuje nad koncepcjami wykorzystania technologii Augmented Reality. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Aranżacja wystawy „Hipertekst. 10 lat Centrali”, w Projekcie Kordegarda 2011, projekt i realizacja instalacji przestrzennej aranżującej ŁÓDŹ DESIGN FESTIVAL 2012 – współpraca z CENTRALĄ.

Michał Brzeziński NANODISCO

Instalacja z zakresu sztuki biologicznej opiera się na przekształcaniu przez oprogramowanie komputera ruchów mikroorganizmów, obserwowanych pod mikroskopem, na dźwięki oraz łączeniu ich z głosem widza. Performance audiowizualny jest próbą sprowokowania komunikacji między odbiorcą, a mikroorganizmami obserwowanymi przez mikroskop. Wizualizacja zachodzącego procesu prezentowana jest w powiększeniu na ekranie. Estetyka realizacji odwołuje się do sterylnych pomieszczeń i laboratoriów, gdzie mikroorganizmy spełniają inne funkcje niż w projektach artystycznych.

Michał Brzeziński (ur. w 1975 w Łodzi). Absolwent filmoznawstwa przy Katedrze Mediów i Kultury Audiowizualnej Uniwersytetu Łódzkiego. Kurator współpracujący z Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Sztuki Współczesnej ŁAŹNIA w Gdańsku, czy Bunkrem Sztuki w Krakowie.

Artysta łączący w swoich działaniach biologiczną materię z systemami informatycznymi. Geneza jego działań artystycznych wynika z subkultur muzycznych oraz ze sztuki wideo, którą animował na pulapie dyskursu teoretycznego w latach 2000 – 2010. Odwołując się do konceptualizmu i medialności sztuki, która staje się englobe sztuką wideo, sformułował opisując ten proces strategię Fake Art, wynikającą z teorii sztuki jako komunikatu.

Bogna Burska TYSIĄC ŚMIERCI

Bogna Burska tworząc swoje realizacje found footage używa gotowych materiałów z zakresu kina komercyjnego, głównie hollywoodzkiego. Artystka tnie filmy i rekonstruuje w nowe utwory o postmodernistycznym charakterze formalnym oraz ze skonstruowaną na nowo fabułą. Artystka tworzy opowieści, odsłaniając to, co ukryte pomiędzy obiegowymi znaczeniami.

Film „Tysiąc śmierci” to rodzaj zmultiplikowanego portretu królowej Elżbiety I. Złożony został z kilkudziesięciu fabuł przedstawiających historię kobiety, która przekroczyła granice ustanowione przez społeczeństwo i kulturę. Budują go specyficzne obrazy sytuujące ją w centrum kadru i narracji, jednocześnie zredukowano kontekst i tło do koniecznego minimum.

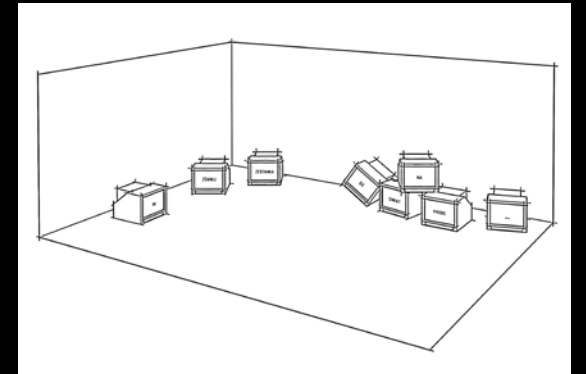
Bogna Burska (ur. 1974 w Warszawie). Absolwentka na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (dyplom w Gościnnej Pracowni prof. Leona Tarasewicza w 2001 r.). Adiunkt w Katedrze Intermediów na Wydziale Rzeźby gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie w 2009 r. obroniła doktorat. Współzałożycielka Warszawskiego Aktywu Artystów (WAA). Mieszka i pracuje w Gdańsku.

Artystka zajmuje się filmem found footage, wideo, instalacją, fotografią, malarstwem. Dominującymi wątkami w pracach Burskiej są cielesność i jej percepcja oraz role przypisane płciom. Od 2004 roku artystka tworzy filmy found footage, przy ich realizacji współpracuje z montażystą Michałem Januszańcem. Artystka ze znanych powszechnie filmów komercyjnych wyszukuje podobne sceny i kadry, następnie łączy je z sobą i przeplata, tworząc w ten sposób nowe narracje i znaczenia.

Tomasz Dobiszewski W ZDANIU ZESTAWIA SIĘ ŚWIAT NA PRÓBĘ

„W zdaniu zestawia się świat na próbę... (tak jak w paryskiej sali sądowej przedstawia się wypadek samochodowy, używając lalek itp.)”

Cytat z Dzienników Ludwiga Wittgensteina stał się pretekstem do powstania filmów zarejestrowanych przez obiektyw w kształcie słów. Dzięki tej technice słowa ujawniły się w ruchomych obrazach, które to jednak nie reprezentują swojego desygnatu. Na ile tak naprawdę ważne są w odbiorze obraz, słowo, czy dźwięk?

Tomasz Dobiszewski (ur. w 1977 w Bydgoszczy). W 2005 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Poznaniu w Pracowni Fotografii Intermedialnej pod kierunkiem Krzysztofa J. Baranowskiego i Stefana Wojneckiego. Mieszka i pracuje we Wrocławiu.

Formuluje artystyczną wypowiedź, posługując się fotografią, wideo i multimedialnymi instalacjami. Czas i przestrzeń, ograniczenia percepcji, iluzja oraz szeroko rozumiane zagadnienia partycypacji stanowią obszar jego eksploracji. W pracach, które są dowodami procesów artystycznego osławiania mediów, nie poprzestaje na czysto konceptualnych strategiach poznawczych, lecz wzbogaca dyskurs o elementy pozaintelektualne, jak na przykład wrażenia zmysłowe i poznanie intuicyjne. Łączy ze sobą komunikaty czytelne dla różnych zmysłów człowieka, a eksperymentując z fizjologią widzenia czy słyszenia, z jednej strony dąży do pełniejszego i całościowego przekazu, z drugiej zaś, jakby złośliwie czy może ironicznie, pozbawia widza możliwości poznania istoty dzieła.